

Sygn. akt II K 144/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Krystyna Szczechowicz

Ławnicy: Cezary Dybiński, Anna Bogusz

Protokolant st. sekr. sąd. Agnieszka Chabko

w obecności Prokuratora Prok. Rej. w Pieszku Bogdana Dąbrowskiego

po rozpoznaniu w dniach: 16.01.2020 r., 21.01.2020 r., 03.03.2020 r.

sprawy:

1. **P. B. (1)**

syna H. i E. z domu D.

ur. (...) w P.

2. **S. B. (1)**

syna H. i E. z domu D.

ur. (...) w P.

I. oskarżonych o to, że:

w nocy z 30.04.2019 r. na 01.05.2019 r. przy ul. (...) w P., działając wspólnie z J. B. (1) brali udział w bójce z K. B. (1), który w jej trakcie używał noża, podczas której zadawali mu uderzenia pięściami w okolice twarzy i kopali go po całym ciele wskutek czego spowodowali u niego obrażenia ciała w postaci rany ciętej bocznej powierzchni stawu międzypaliczkowego bliższego palca II lewej dłoni na stycznej z kciukiem dł. 3,5 cm, punktowego otarcia naskórka na dłoniowej powierzchni śródreżcza lewego w rzucie II kości śródreżcza w odcinku dalszym, otarcia naskórka na grzbietowej powierzchni stawu międzypaliczkowego bliższego palca III prawej ręki o wymiarach 2,5 x 0,5 cm, otarcia naskórka na grzbietowej powierzchni stawu międzypaliczkowego bliższego palca V ręki prawej o wymiarach 0,4 x 0,4 cm, rysowatego otarcia naskórka na wysokości kłębu kciuka prawego o długości 2,5 cm, otarć naskórka kolana lewego, zranienia powłok głowy skóry owłosionej głowy w okolicy czołowej o wymiarach 3 x 2,5 cm, czym narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k.

to jest o czyn z art. 158 § 1 k.k.

3. **K. B. (1)**

syna R. i D. z domu P.

ur. (...) w P.

II. w nocy z 30 kwietnia 2019 r. na 1 maja 2019 r. przy ul. (...) w P., okręgu (...), używając noża brał udział w bójce z P. B. (1), S. B. (1) i J. B. (1), podczas której zadawano sobie nawzajem uderzenia i kopnięcia po całym ciele, czym naraził jej uczestników na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku ,określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k., a nadto zadając uderzenia nożem spowodował u J. B. (1) obrażenia ciała w postaci:

- rany klutej prawej przedniej powierzchni klatki piersiowej w okolicy sutkowej na wysokości VI międzyżebra z kanałem drążącym do jamy opłucnowej i płata dolnego płuca prawego, przebiegającej z krwiakiem prawej jamy opłucnowej, a także niewielką odmą opłucnową podskórną;

- powierzchniowej rany klutej lewej przedniej powierzchni klatki piersiowej w okolicy sutkowej na wysokości VI międzyżebra;

- powierzchniowej rany klutej lewej okolicy lędźwiowej przykręgosłupowo;

- rany klutej prawej ,okolicy lędźwiowej przykręgosłupowo drążącej przez skórę i tkankę podskórną do mięśni;

- licznych powierzchniowych ran klutych i ciętych w okolicy pachwiny i uda lewego, prawego biodra i prawego stawu łokciowego, stanowiących ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej

to jest o czyn z art. 159 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

III. w okresie od dnia 22 marca 2018 roku do dnia 30 kwietnia 2019 roku w P., okręgu (...), uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Pizzu z dnia 19 października 2012 roku sygn. akt III RC 181/12 poprzez niełożenie na utrzymanie syna N. B. w kwocie 500 zł miesięcznie, wskutek czego powstały zaległości stanowiące równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, czym naraził uprawnionego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

to jest o czyn z art. 209 § 1a k.k.

orzeka:

I. oskarżonych P. B. (1) i S. B. (1) uznaje za winnych tego, że w nocy z 30 kwietnia 2019 r. na 1 maja 2019 r. przy ul. (...) w P., woj. (...) wzięli udział w bójce wraz z inną ustaloną osobą oraz K. B. (1), posługującym się niebezpiecznym narzędziem w postaci noża, podczas której zadawali mu uderzenia pięściami oraz kopali go po całym ciele przez co narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo uszkodzenia ciała określone w art. 157 § 1 k.k. tj. czynu stanowiącego występki z art. 158 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1, §1a pkt 1 i § 2 k.k., art. 35 § 1 k.k. wymierza im kary: P. B. (1) 5 (pięciu) miesięcy, a S. B. (1) 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegające na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazane przez sąd w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonym: P. B. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 1 maja 2019 roku, godz. 3.10 do dnia 2 maja 2019 r. godz. 14.00, a S. B. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 1 maja 2019 roku, godz. 3.30 do dnia 2 maja 2019 r. godz. 12.40, przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom ograniczenia wolności;

III. oskarżonego K. B. (1) uznaje za winnego tego, że w nocy z 30 kwietnia 2019 r. na 1 maja 2019 r. przy ul. (...) w P., woj. (...), używając noża brał udział w bójce z P. B. (1), S. B. (1) i inną ustaloną osobą, przy czym w jej trakcie działając z zamiarem ewentualnym spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu ugodził wielokrotnie nożem J. B. (1) powodując u wymienionego obrażenia ciała w postaci: rany klutej prawej przedniej powierzchni klatki piersiowej w okolicy sutkowej na wysokości VI międzyżebra z kanałem drążącym do jamy opłucnowej i płata dolnego płuca prawego, przebiegającej z krwiakiem prawej jamy opłucnowej, a także niewielką odmą opłucnową podskórną, powierzchniowej rany klutej lewej przedniej powierzchni klatki piersiowej w okolicy sutkowej na wysokości VI międzyżebra, powierzchniowej rany klutej lewej okolicy lędźwiowej przykręgosłupowo, rany klutej prawej okolicy

łędźwiowej przykregosłupowo drążącej przez skórę i tkankę podskórną do mięśni, licznych powierzchniowych ran klutych i ciętych w okolicy pachwiny i uda lewego, prawego biodra i prawego stawu łokciowego, które to obrażenia stanowiły ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu tj. czynu z art. 159 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i na podstawie powołanych przepisów skazuje go, wymierzając w oparciu o art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 4 (czterech) lat i 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. oskarżonego K. B. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt III z tym ustaleniem, że za datę końcową czynu przyjmuje 28 kwietnia 2019 roku i za to skazuje go na podstawie art. 209 § 1a k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności

V. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego K. B. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności i orzeka karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu K. B. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 1 maja 2019 roku, godz. 8.45 do dnia 27 czerwca 2019 roku, od dnia 17 grudnia 2019 roku, godz. 8,45 do dnia 16 marca 2020 roku;

VII. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego K. B. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. (1) nawiązkę w kwocie 5000 (pięć tysięcy) zł;

VIII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego K. B. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. (1) kwotę 2280 (dwa tysiące osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 144/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			

1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1. 2. 3.	P. B. (1) S. B. (1) K. B. (1)	<p>1. w nocy z 30 kwietnia 2019 r. na 1 maja 2019 r. przy ul. (...) w P., woj. (...) wzięli udział w bójce wraz z inną ustaloną osobą oraz K. B. (1), posługującym się niebezpiecznym narzędziem w postaci noża, podczas której zadawali mu uderzenia pięściami oraz kopali go po całym ciele przez co narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo uszkodzenia ciała określone w art. 157 § 1 k.k. tj. czynu stanowiącego występki z art. 158 § 1 k.k.</p> <p>2. w nocy z 30 kwietnia 2019 r. na 1 maja 2019 r. przy ul. (...) w P., woj. (...), używając noża brał udział w bójce z P. B. (1), S. B. (1) i inną ustaloną osobą, przy czym w jej trakcie działając z zamiarem ewentualnym spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu ugodził wielokrotnie nożem J. B. (1) powodując u wymienionego obrażenia ciała w postaci: rany</p>	

klutej prawej przedniej powierzchni klatki piersiowej w okolicy sutkowej na wysokości VI międzyżebra z kanałem drążącym do jamy opłucnowej i płata dolnego płuca prawego, przebiegającej z krwiakiem prawej jamy opłucnowej, a także niewielką odmą opłucnową podskórną, powierzchniowej rany klutej lewej przedniej powierzchni klatki piersiowej w okolicy sutkowej na wysokości VI międzyżebra, powierzchniowej rany klutej lewej okolicy lędźwiowej przykręgosłupowo, rany klutej prawej okolicy lędźwiowej przykręgosłupowo drążącej przez skórę i tkankę podskórną do mięśni, licznych powierzchniowych ran klutych i ciętych w okolicy pachwiny i uda lewego, prawego biodra i prawego stawu łokciowego, które to obrażenia stanowiły ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu **tj. czynu z art. 159 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.**

3. w okresie od dnia 22 marca 2018 roku do dnia 28 kwietnia 2019 roku w P., uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego określonego co do

		wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Piszcu z dnia 19 października 2012 roku, sygn. akt III RC 181/12 poprzez niełożenie na utrzymanie syna N. B. w kwocie 500 zł miesięcznie, wskutek czego powstały zaległości stanowiące równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, czym naraził uprawnionego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, to jest o czyn z art. 209 § 1a k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p><u>Oskarżenia 1,2,3 czyn 1 i 2</u></p> <p>W godzinach wieczorowych dnia 30 kwietnia 2019 roku oskarżeni P. B. (1), S. B. (2) oraz pokrzywdzony J. B. (2) udali się do pubu (...) w P., gdzie spożywali napoje alkoholowe. W pubie tym wieczór spędzał także oskarżony K. B. (1).</p> <p>W trakcie pobytu w pubie doszło do sytuacji konfliktowej m.in. pomiędzy J. B. (1) a K. B. (1). Właściciel pubu (...) D. S. (1) obsługujący tego wieczoru klientów wyprosił ww.</p> <p>O godz. 23.31.27 D. S. (2) otworzył drzwi pubu i jako pierwszy wyszedł na zewnątrz J.</p>	<p>Zeznania świadka D. S. (1)</p> <p>Zeznania świadka J. B. (1)</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonych:</p> <p>P. B. (1)</p> <p>S. B. (1)</p> <p>K. B. (1)</p> <p>Zeznania świadków:</p> <p>J. B. (1),</p> <p>częściowo D. S. (1)</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>P. B. (1)</p> <p>Nagranie z monitoringu z przed pubu (...)</p> <p>Zeznania K. L.</p> <p>Zeznania K. L.</p> <p>Nagranie z monitoringu</p>	<p>k. 228v.</p> <p>k.223</p> <p>k.115, 180v.</p> <p>k.121, 177v.</p> <p>k. 173,</p> <p>k. 223</p> <p>k. 228v.</p> <p>k. 180v.</p> <p>k. 84</p> <p>k.20v.</p> <p>k.20v.</p> <p>k.98</p> <p>k. 23v.-24, 616-618</p> <p>k. 31v.</p> <p>34v.-35</p>	

<p>B. (1), po czym dwaj nieustaleni mężczyźni. Jeden starszy ubrany był granatową kurtkę oraz drugi wyraźnie młodszy w koszulce z krótkimi rękawami. Ten ostatni szarpał się z oskarżonym K. B. (1), wymienieni także krzyczeli coś do siebie i gestykulowali (godz. 23.31.39). Po chwili rozdzielili się a ponownemu zwarciu ww.– przeciwdziałał D. S. (1) i J. B. (1). Za oskarżonym K. B. (1) stał w drzwiach do pubu oskarżony S. B. (1). Po chwili wszyscy znaleźli się przed pubem. Wyszedł również oskarżony P. B. (1) (godz. 23.31.57). Oskarżony K. B. (1) cały czas klócił się z wcześniej opisanym mężczyzną. D. S. (1) wyraźnie chciał załagodzić konflikt pomiędzy ww. Podobnie J. B. (1). Oskarżony K. B. (1) był wyraźnie pobudzony i wrogo nastawiony. O godz. 23.33.08 konflikt zdawał się być zażegnany i nieustalony mężczyzna wchodził do wnętrza pubu, w tym czasie oskarżony K. B. (1) usiłował uderzyć go ręką (godz. 23.33.15). Został odsunięty przez właściciela pubu D. S. (1), doszło do ponownej wymiany zdań między oskarżonym K. B. (1) i nieustalonym mężczyzną. O godz. 23.33.24 gdy K. B. (1) usiłował doprowadzić do zwania z nieustalonym</p>	<p>Zeznania świadków: T. G.; M. T.; O. G.; M. W.; O. P. O. S. Nagrania monitoringu Dokumentacja medyczna Opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej Zeznania świadków: M. T.; K. L. Protokół oględzin miejsca Zeznania świadka E. K. Zeznania świadka T. G.; O. G.; Dokumentacja medyczna Opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu. Protokół zatrzymania. Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu. Sprawozdanie z badań. Sprawozdanie z przeprowadzonych badań chemiczno – toksykologicznych.</p>	<p>k. 373v.-374 k.310v.-311,623-624, 326v. k. 98 k.132-167 k.406-407 k.31v.-32 k. 20v. k. 10-11 k. v. k. 24, k. 35 k.132-167 k.406-407 k. 7 k.8 k. 40-41 k. 27. k. 382 k. 383-385. k. 386. k. 285 k. 259 k. 287 k. 286 k. 291 k. 259 k. 281</p>
---	--	---

mężczyzną pomiędzy nimi stanął D. S. (3), a J. B. (1) chwycił K. B. (1) stojącego przed nim ramieniem za szyję stosując chwyt obezwładniający. Pomimo to K. B. (1) zaczął przemieszczać się w kierunku wejścia do pubu dążąc do zwarcia z nieustalonym mężczyzną. Na zewnątrz pubu w tym czasie przebywali bracia B. oraz starszy nieustalony mężczyzna w granatowej kurtce. J. B. (1) cały czas trzymając K. B. (1) ramieniem za szyję odciągał go od drzwi, pomagał mu w tym S. B. (1). O godz. 23.33.30 J. B. (1) oraz K. B. (1) stracili równowagę i upadli na ścianę. K. B. (1) podczas upadku skaleczył posiadany nożem S. B. (1) w rękę. S. B. (1) (godz. 23.33.33) udał się do wnętrza pubu by obmyć zakrwawioną rękę. J. B. (1) po upadku odskoczył od K. B. (1) na schody prowadzące na ulicę. Pup bowiem mieści się w części piwnicznej budynku. Oskarżony B. próbował wejść do pubu ale uniemożliwił mu to właściciel i razem podeszli w kierunku schodów prowadzących na ulicę do J. B. (1) (g. 23.33.55). Wszyscy rozmawiali, po chwili D. S. (4) udał się do pubu skąd wyniósł kurtkę K. B. (1), za nim wyszedł P. B. (1). Wywiązała się pomiędzy nim a oskarżonym K. B. (1) wymiana zdań, a

Protokół pobrania krwi.

k. 253

Odpis skrócony aktu urodzenia.

k. 263

k. 292-293

Zeznania świadka M. B..

k. 196

Wypis protokołu ze sprawy III RC 181/12.

k. 290-291; 294- 295

Odpis wyroku Sądu Rejonowego w Piszcu.

Dane o karalności.

Zeznania świadka M. B..

Dowód wpłaty.

Decyzja Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w P..

Pism PUP w P..

Dane o karalności

Dane o karalności.

Dane o karalności.

D. S. (4) zaczął ich od siebie odsuwać. P. B. (1) powrócił do wnętrza Pubu. Po chwili do pubu wszedł również D. S. (1), który przyniósł K. B. (1) ręcznik papierowy albowiem ten podczas upadku na ścianę rozciął sobie skórę głowy i miał ranę dłoni lewej z obu ran sączyła się krew. Właściciel pubu pozostawił (godz.23.35.36) K. B. (1) i J. B. (1), którzy rozmawiali ze sobą i poklepywali się. O godz. 23.35.45 z pubu wyszli na chwilę bracia S. i P. B. (2) oraz 2 inne osoby, po czym powrócili do baru. D. S. (1) co pewien czas wyglądał na zewnątrz pubu. K. B. (1) i J. B. (1), nadal rozmawiali ze sobą, poklepywali się i obejmowali. O godz. 23.38.55 bar opuścili bracia S. i P. B. (3) i wyszli na ulicę, gdzie oczekiwali na J. B. (1). P. B. (4) na chwilę powrócił o pubu by zabrać z niego czerwoną kamizelkę J. B. (1), którą mu przekazał (g. 23.40.30), podjął również rozmowę z K. B. (1) ale J. B. (1) odsunął go. K. B. (1) i J. B. (1) stali przed drzwiami wejściowymi pubu (...) do godz. 23.44.02 kiedy to J. B. (1) wyszedł na ulicę do czekających na niego oskarżonych P. i S. W. zaczęli się oddalać od budynku, w którym znajduje się pub (...), w tym samym kierunku za nimi podążył oskarżony K. B. (1).

S. B. (1), P. B. (1) i J. B. (1) udali się w stronę ul. (...) przez kładkę dla pieszych przy ul. (...), podążał za nimi oskarżony K. B. (1). Przed kładką K. B. (1) spotkał K. L., którego zapytał czy jest z nim czy z nimi, a ten odpowiedział mu, że idzie z nim.

S. B. (1), P. B. (1) i J. B. (1) schowali się za drzewami, a K. B. (1) ich szukał. W pewnym momencie S. B. (1) i P. B. (1) wybieli zza drzew i zaczęli biec jako pierwsi, a za nimi w pewnej odległości biegł J. B. (2). Za nimi podążał K. B. (1) idąc normalnym krokiem i krzycząc wulgarnie, że zrobi im krzywdę. K. B. (1) miał włączoną w telefonie latarkę.

Oskarżeni S. B. (1) i P. B. (1) oraz J. B. (1) ukryli się za budynkami. Po chwili J. B. (1) wyszedł do K. B. (1) i zaczęli się bić. Kiedy J. B. (1) złapał oburącz za głowę i ramiona oskarżonego K. B. (1), a ten klęczał podbiegli do nich S. i P. B. (1), którzy zaczęli kopać i uderzać rękoma K. B. (1). K. B. (1) udało się wstać a oskarżeni S. B. (1) i P. B. (1) odbiegli. K. B. (1) i J. B. (1) jeszcze przez chwilę zadawali sobie ciosy i kopnięcia. W trakcie zdarzenia K. B. (1) używał noża, którym ugodził wielokrotnie J. B. (1) powodując u wymienionego obrażenia ciała w postaci: rany

klutej prawej przedniej powierzchni klatki piersiowej w okolicy sutkowej na wysokości VI międzyżebra z kanałem drążącym do jamy opłucnowej i płata dolnego płuca prawego, przebiegającej z krwiakiem prawej jamy opłucnowej, a także niewielką odmą opłucnową podskórną, powierzchniowej rany klutej lewej przedniej powierzchni klatki piersiowej w okolicy sutkowej na wysokości VI międzyżebra, powierzchniowej rany klutej lewej okolicy lędźwiowej przykręgosłupowo, rany klutej prawej okolicy lędźwiowej przykręgosłupowo drążącej przez skórę i tkankę podskórną do mięśni, licznych powierzchniowych ran klutych i ciętych w okolicy pachwiny i uda lewego, prawego biodra i prawego stawu łokciowego, które to obrażenia stanowiły ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu.

J. B. (1) zaczął oddalać się w kierunku nieopodal położonego przejścia dla pieszych Obserwujący zdarzenie M. T., który przebywał w towarzystwie (...), O. P. i O. G. w okolicy sklepu (...), podszedł jako pierwszy do J. B. (1). Podprowadził go w okolice przejścia dla pieszych,

gdzie K. L. zaczął udzielać mu pierwszej pomocy. Pomocy takiej udzielała mu również przypadkowo przechodząca tamtędy E. K. będąca z wykształcenia ratownikiem medycznym.

Obserwujący zajście wraz ze znajomymi T. G. wezwał karetkę pogotowia. K. B. (1) trzymając nóż w ręce podszedł do samochodu, w którym siedział m.in. T. G., uderzył ręką w karoserię, po czym oddalił się z miejsca zdarzenia.

J. B. (1) przewieziony został do Szpitala (...) w P., gdzie przeszedł zabieg operacyjny.

Badanie stanu trzeźwości analizatorem wydechu przeprowadzone w dniu 1 maja 2019 r. wykazało u S. B. (1) w wydychanym powietrzu zawartość alkoholu odpowiednio o godz. 2.49 – 0,72 mg/l; o godz. 2.54 – 0,64 mg/l.

Badanie stanu trzeźwości analizatorem wydechu przeprowadzone w dniu 1 maja 2019 r. wykazało u P. B. (1) w wydychanym powietrzu zawartość alkoholu odpowiednio o godz. 2.43 – 0,45 mg/l; o godz. 2.46 – 0,44 mg/l.

K. B. (1) wiedząc, że jest poszukiwany przez Policję zgłosił się do KPP w P. w dniu 1 maja 2019 r., gdzie o godz. 8.45 został zatrzymany.

Badanie stanu trzeźwości analizatorem wydechu przeprowadzone w dniu 1 maja 2019 r. wykazało u K. B. (1) w wydychanym powietrzu zawartość alkoholu odpowiednio o godz. 9.34 – 1,05 mg/l; o godz. 9.37 – 1,08 mg/l. Badanie zaś pobranej krwi na zawartość alkoholu etylowego wykazało 1,11 promila.

Badania chemiczno – toksykologiczne pobranej o godz. 15.00 od K. B. (1) krwi wykazały obecność amfetaminy w stężeniu 95 ng/ml. Oznaczony we krwi ww. poziom amfetaminy mieści się w zakresie stężeń efektywnych.

Oskarżony 3 czyn 3

K. B. (1) ze związku z M. B. posiada małoletniego syna N. B. urodz. (...) Małoletni zamieszkuje z matką.

Przed Sądem Rejonowym w Piszcu M. B. jako przedstawiciel ustawowy małoletniego N. B. zawarła w dniu 19 października 2012 roku, sygn. akt III RC 181/12 ugodę z oskarżonym K. B. (1) na mocy, której zobowiązał się on do płacenia na rzecz syna alimentów w kwocie 500 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10-go każdego miesiąca do rąk M. B..

Oskarżony uporczywie uchylał się w okresie od 13 marca 2015 r. do dnia

21 marca 2018 r. od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna N. B., narażając go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Za powyższe został skazany wyrokiem nakazowym Sadu Rejonowego w Pieszku z dnia 28 maja 2018 r., sygn. akt II K 222/18 na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 godzin w stosunku miesięcznym i zobowiązano go do łożenia na utrzymanie syna. Kara ta została objęta wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Pieszku z dnia 4 października 2018 r., sygn. akt II K 335/18.

Oskarżony K. B. (1) w okresie od 22 marca 2018 r. do 28 kwietnia 2019 roku nadal uchylał się uporczywie od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna N. B., narażając syna na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Dopiero w dniu 29 kwietnia 2019 roku dokonał wpłaty 400 zł na poczet alimentów.

Oskarżony K. B. (1) miał możliwość podjęcia zatrudnienia albowiem Powiatowy Urząd Pracy w P. dysponował ofertami pracy odpowiadającymi jego kwalifikacjom.

Oskarżony P. B. (5) był jednokrotnie karany sądownie.			
Oskarżony S. B. (1) nie był karany sądownie.			
Oskarżony K. B. (1) był wielokrotnie karany sądownie.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania K. L. Zeznania T. G. Zeznania M. T. Zeznania O. G. Zeznania O. P. Zeznania O. S. Zeznania M. W.	Fakty podane przez świadka w tym, że początkowo doszło do starcia pomiędzy oskarżonym K. B. a J. B.. W trakcie tego starcia J. B. w pewnej chwili chwycił K. B. za kark i przyklęknęli, po czym podbiegli do nich S. i P. B. (2), którzy kopali oraz zadawali ciosy K. B.. Nadto	

Zeznania świadka E. K.	dalszy przebieg zdarzenia i udzielanie pomocy J. B.
Zeznania świadka J. B. (2)	znajduje potwierdzenie w nagraniu z monitoringu
Zeznaniom świadka D. S. (1)	oraz zeznaniach świadków T. G. i M. T..
Zeznania świadka M. B.	Zasługują na wiarę są spójne, logiczne i mają oparcie w nagraniu z monitoringu. Należy zauważyć, iż świadek był jedyną osobą która była trzeźwa z obserwatorów zdarzenia stojących w pobliżu sklepu (...). Nadto jest on osobą postronną, nie znał wcześniej oskarżonych ani świadka J. B. (1). W ocenie sądu brak jakichkolwiek podstaw do podważania wiarygodności zeznań tego świadka.
Wyjaśnienia oskarżonych P. B. (1) i S. B. (1)	
Wyjaśnienia oskarżonego K. B. (1)	
Opinie biegłej z zakresu medycyny sądowej	
Pozostałe zgromadzone w toku postępowania dokumenty obejmujące:	
protokoły badania stanu trzeźwości;	
protokoły oględzin;	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w szczególności, co do samego przebiegu inkryminowanego
zaświadczenia lekarskie;	zdarzenia – tego, iż pierwsze doszło do starcia pomiędzy J. B. a K. B., następnie podbiegli do nich bracia S. i P. B. i kopali K. B.. Nadto, iż oskarżeni S. i B. B. odbiegli, a J. B. i K. B. jeszcze pozostali. Zeznania te korespondują z zeznaniami K. L. i T. G. oraz nagraniem z monitoringu.
dokumentację medyczną;	
dane o karalności; odpisy wyroków;	
pisma urzędowe;	
odpis skrócony aktu urodzenia;	
sprawozdanie z badań na zawartość alkoholu etylowego; sprawozdanie z badań chemiczno – toksykologicznych,.	
Nagrania z monitoringu	Zeznania tego świadka zasługują na wiarę w zakresie w jakim korespondują z zeznaniami K. L. i T. G.. Zeznania tego świadka jawią się jako szczere,

świadek wskazała, że nie podchodziła bliżej do bijących się mężczyzn a z uwagi na to, że nie miała tej nocy okularów nie wszystko dokładnie widziała.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w szczególności, co do samego przebiegu inkryminowanego zdarzenia. Zeznania te korespondują z zeznaniami K. L., T. G., M. T. oraz nagraniem z monitoringu.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę albowiem, co do faktu zaistnienia bójki korespondują z pozostałymi dowodami.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w szczególności, co do samego przebiegu ostatniej fazy inkryminowanego zdarzenia, którą świadek zaobserwował albowiem znajdują potwierdzenie w nagraniu z monitoringu oraz zeznaniach świadków K. L., T. G. i M. T..

Brak jakichkolwiek podstaw do podważenia wiarygodności zeznań tego świadka.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka tylko w takim zakresie w jakim mają oparcie w innych dowodach w szczególności w nagraniach z monitoringu i zeznaniach świadków: T. G., M. T. i K. L..

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka tylko co do tego, że wyprosił z pubu K. B. i J. B. powyższe ma bowiem oparcie w nagraniu z monitoringu.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę mają oparcie w dokumentach oraz podanym przez nią faktom nie zaprzecza oskarżony K. B. (1).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych tylko w takim zakresie w jakim mają oparcie w innych dowodach w szczególności w nagraniach z monitoringu i zeznaniach świadka T. G., M. T. i K. L..

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, co do tego iż niełożył na utrzymanie małoletniego syna, w pozostałym zakresie co do okoliczności jego zachowania i uczestniczenia w zdarzeniu w nocy z 30.04.2019 r. na 01.05.2019 r. tylko w takim zakresie w jakim mają oparcie w innych dowodach w szczególności w nagraniach z monitoringu i zeznaniach świadka T. G., M. T. i K. L..

Sąd podzielił opinie biegłej z zakresu medycyny sądowej albowiem są jasne, logiczne i wydane zostały w sposób zgodny

		<p>z zasadami wiedzy fachowej, odpowiadają na postawione pytania. Stąd też Sąd w całości podzielił wypływające z nich wnioski.</p> <p>Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów albowiem pochodzą od uprawnionych do ich wydania bądź sporządzenia organów i żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do ich wiarygodności.</p> <p>W ocenie sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do podważania ich wiarygodności.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonych P. B. (1) i S. B. (3)</p> <p>Zeznania świadka J. B. (1)</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego K. B. (1)</p> <p>Zeznaniom świadka D. S. (1)</p> <p>Zeznania K. L.</p> <p>Zeznania T. B.</p> <p>Zeznania świadka L. S.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych w zakresie w jakim nie mają one oparcia w innych dowodach w szczególności w nagraniach z monitoringu i zeznaniach świadków: T. G., M. T. i K. L.. Dzięki zapisom monitoringu, które dawały rzeczywisty obraz zachowań i działań osób na nim utrwalonych, sąd miał możliwość zweryfikowania twierdzeń</p>	

i podawanych przez oskarżonych okoliczności. Niewątpliwie na treść wyjaśnień oskarżonych z jednej strony miał wpływ stan nietrzeźwości w jakim się znajdowali, a z drugiej strony chęć zminimalizowania swojego udziału w zdarzeniu i stworzenie pozorów podjęcia działań mających na celu obronę J. B..

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w zakresie w jakim nie mają one oparcia w innych dowodach w szczególności w nagraniach z monitoringu i zeznaniach świadków: T. G., M. T. i K. L.. Jak wskazano powyżej dzięki zapisom monitoringu, które dawały rzeczywisty obraz zachowań i działań osób na nim utrwalonych, sąd miał możliwość zweryfikowania twierdzeń i podawanych przez oskarżonych oraz świadków okoliczności. Niewątpliwie na treść zeznań świadka miał wpływ stan nietrzeźwości w jakim się znajdował. Nadto zeznania świadka pozostawały w sprzeczności z zeznaniami przesłuchanych w sprawie pozostałych świadków. Wszyscy świadkowie, którzy obserwowali zdarzenie z okolic sklepu (...) zgodnie zeznali, że świadek sam wyszedł naprzeciw niewątpliwie szukającego możliwości

wszczęcia bójki K. B.. Doszło pomiędzy nim a tymże oskarżonym do starcia. Oskarżeni zaś P. i S. B. (2) przyłączyli się i to wówczas gdy świadek zaczął uzyskiwać przewagę. Nie podejmowali przy tym żadnych prób rozdzielenia kogokolwiek, tylko po szybkiej akcji zadawania uderzeń i kopnięć odbiegli. Świadek natomiast kontynuował jeszcze przez chwilę starcie z oskarżonym K. B..

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do okoliczności jego zachowania i uczestniczenia w zdarzeniu w nocy z 30.04.2019 r. na 01.05.2019 r. w zakresie w jakim nie mają one oparcia w innych dowodach w szczególności w nagraniach z monitoringu i zeznaniach świadków: T. G., M. T. i K. L.. Nie budzi wątpliwości w świetle przeprowadzonych dowodów w tym nagrań z monitoringu, że oskarżony tej nocy był wyjątkowo agresywny, pobudzony i wyraźnie szukał zwady. Wyraźnie widać to na nagraniu z monitoringu z przed pubu (...). Współoskarżeni i świadek J. B. nie byli jedynymi osobami, w odniesieniu do których oskarżony przejawiał agresywne zachowanie. Wszyscy starali się uspokoić

oskarżonego ale najwyraźniej na nic się to zdało. Oskarżony podążył za współoskarżonymi i świadkiem J. B. chcąc wszcząć bójkę. Do tego bez żadnych oporów sięgał po nóż, co widać było już przed wspomnianym pubem.

Sąd nie dał wiary także wyjaśnieniom oskarżonego, co do przyczyn niełożenia na utrzymanie syna i nie płacenia rat alimentacyjnych wbrew obowiązкови wynikającemu z ugody sądowej. Wbrew jego twierdzeniom jak wynika z pisma Powiatowego Urzędu Pracy w P. gdyby tylko chciał mógłby podjąć pracę.

Zeznania świadka co do tego, iż K. B. miał w pubie zatarg wyłącznie z J. B. i współoskarżonymi oraz opis ich zachowania przed drzwiami pubu (...) nie zasługują na wiarę. Oskarżeni P. B. (1) i S. B. (1) w swoich wyjaśnieniach z postępowania przygotowawczego faktycznie podali, że doszło do wymiany zdań pomiędzy nimi oraz J. B., a K. B. i barman (D. S.) wyprosił na zewnątrz K. B. i J. B.. To ma odzwierciedlenie w nagraniu z monitoringu. Jednakże wyraźnie na tym nagraniu widać, że wbrew twierdzeniom

		<p>świadka oskarżony K. B. nie miał tylko zatargu z J. B. i to nie z nim doszło do szarpaniny w drzwiach pubu i przed pubem tylko z innym nieustalonym mężczyzną. Zachowanie J. B. było zgoła odmienne przed pubem - on uspakajał K. B. i próbował zapobiec jego starciu z nieustalonym mężczyzną.</p> <p>Co do faktu, że oskarżony K. B. biegł za P. B. (1) i S. B. (1). Powyższe pozostaje w opozycji do zapisu z monitoringu. Na zapisie widać, że po opuszczeniu parku pierwsze biegło dwóch braci B., po czym J. B. (1). a K. B. podążał za nimi normalnym krokiem.</p> <p>Zeznania tego świadka nie wniosły niczego istotnego do sprawy albowiem świadek ten jak sam przyznał z uwagi na stan nietrzeźwości w jakim się znajdował niewiele pamiętał.</p> <p>Zeznania tego świadka nie wniosły niczego istotnego do sprawy albowiem świadek ten nie miał wiedzy o żadnym zdarzeniu objętym aktem oskarżenia.</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I III IV	P. B. (1) S. B. (1) K. B. (1) K. B. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Pkt I wyroku</p> <p>Oskarżeni P. B. (1) i S. B. (1) uczestniczyli w bójce i swoim zachowaniem wyczerpali znamiona z art. 158 § 1 k.k.</p> <p>„Udział w bójce oznacza uczestnictwo w starciu pomiędzy co najmniej trzema osobami, które wzajemnie się atakują. Występują one w podwójnej roli, będąc zarówno napastnikami, jak i broniącymi się. Wszyscy uczestnicy takiego zdarzenia są więc sprawcami czynu zabronionego. Pobicie stanowi czynną napaść co najmniej dwóch osób na inną osobę lub osoby (grupę osób). W tym przypadku występuje wyraźny podział ról na napastników, a więc sprawców tego przestępstwa, oraz odpierającego bądź odpierających atak, będących jego ofiarami” (R.A. Stefański, Komentarz do art. 158 Kodeksu Karnego, Legalis, tak też A. Zoll,</p>			

Komentarz do art. 158 Kodeks Karnego, Lex). Nie trzeba szczególnej wiedzy prawniczej, ani też życiowej aby wiedzieć, że tego rodzaju zdarzenia zawsze ktoś zaczyna, zawsze jest osoba inicjatora i nie to przesądza o późniejszym postrzeganiu oraz prawnokarnej ocenie zdarzenia. Nie ma znaczenia, że zdarzenie rozpoczyna się od starcia dwóch osób, po czym przyłączają się inne.

Nie budzi wątpliwości w świetle przeprowadzonych dowodów, że K. B. (1) podążył za P. B. (3), S. B. (3) oraz J. B. (1) chcąc doprowadzić z nimi do starcia. J. B. (1) sam (...) i doszło do ich starcia. Oskarżeni zaś P. i S. B. (2) przyłączyli się. Nie podejmowali przy tym żadnych prób rozdzielenia kogokolwiek, tylko zaczęli zadawać uderzenia i kopnięcia K. B., po czym gdy ten będący w przykłęku podniósł się odbiegł. J. B. (1) z K. B. (1) kontynuowali jeszcze przez chwilę starcie.

W świetle takich okoliczności nie sposób inaczej ocenić zdarzenia i zachowania wszystkich trzech oskarżonych, jak udziału w bójce. W tym przypadku nie wystąpił wyraźny podział ról na napastników oraz odpierającego bądź odpierających atak,

będących jego ofiarami. Tak K. B. (1) chciał uczestniczyć (wręcz szukał możliwości do sprowokowania bójki), jak i oskarżeni P. B. (1) i S. B. (1) dobrowolnie przyłączyli się do starcia by wesprzeć J. B..

Udział w bójce, dopóki trwa, wyklucza przyjęcie obrony koniecznej. Jak słusznie zauważa Sąd Najwyższy w wyroku z 26.07. 1971 r., IV KR 119/71(OSNKW 1971/12, poz. 190) „[...] osoba postronna, która nie angażując się po stronie któregoś z biorących udział w bójce, a więc nie będąc jej uczestnikiem, stara się jej zapobiec w jakikolwiek sposób (np. przez rozdzielanie bijących się, odebranie im niebezpiecznych narzędzi, rozpedzenie ich itd.), działa w obronie koniecznej. Natomiast nie działa w obronie koniecznej ten, kto włącza się do bójki w celu przyjscia z pomocą jednemu z jej uczestników, bo w ten sposób powiększa krąg bijących się osób, potęgując tym samym niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia uczestników zajścia lub znajdujących się w pobliżu osób. Celem takiej interwencji jest interes konkretnego uczestnika bójki, a nie [...] przywrócenie porządku i spokoju publicznego” (tak

też: Sąd Najwyższy w wyroku z 2.04.2009 r., IV KK 397/08, LEX nr 491546).

Sąd zmienił opis czynu zarzucony oskarżonym w akcie oskarżenia eliminując obrażenia ciała, których miał doznać w trakcie bójki K. B. (1) w postaci rany ciętej bocznej powierzchni stawu

międzypaliczkowego bliższego palca II lewej dłoni na stycznej z kciukiem dł. 3,5 cm., punktowego otarcia naskórka na dłoniowej powierzchni śródreżcza lewego w rzucie II kości śródreżcza w odcinku dalszym, otarcia naskórka na grzbietowej powierzchni stawu

międzypaliczkowego bliższego palca III prawej ręki o wymiarach 2,5 x 0,5 cm, otarcia naskórka na grzbietowej powierzchni stawu

międzypaliczkowego bliższego palca V ręki prawej o wymiarach 0,4 x 0,4 cm, rysowatego otarcia naskórka na wysokości kłębu kciuka prawego o długości 2,5 cm, otarć naskórka kolana lewego, zranienia powłok głowy skóry owłosionej głowy okolicy czołowej o wymiarach 3 x 2,5 cm.

Z zapisu monitoringu z przed pubu (...) widać wyraźnie, że zranienie powłok głowy skóry

owłosionej głowy okolicy czołowej oraz rany ciętej bocznej powierzchni lewej dłoni doznał on podczas upadku przed pubem. Widać o godz. 23.36.26 jak wyciera krew ciekącą mu z rany głowy, po czym o 23.36.29 demonstruje ranę lewej ręki i widać ranę głowy. Nie można także stwierdzić, w którym momencie doznał on otarć naskórka, czy podczas upadku przed pubem, czy później. Doznanie obrażeń ciała nie należy do znamion przestępstwa z art. 158 k.k. Przestępstwo z art. 158 k.k. jest przestępstwem z narażenia i chodzi o narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub uszczerbku na zdrowiu, w znaczeniu art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k. Chodzi więc o zagrożenie ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu lub naruszeniem czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, trwającym dłużej niż 7 dni.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 11 lipca 2019 roku, IV KK 302/18 „W wypadku przestępstwa z art. 158 § 1 KK skutek w postaci narażenia został określony w formie alternatywy rozłącznej. W konsekwencji, sprawcy tego typu przestępstwa możliwe jest przypisanie tylko jednej z tych postaci narażenia tj. utraty życia

albo wystąpienia skutku z art. 156 § 1 KK czy też art. 157 § 1 KK. Wadliwe jest więc, w ramach opisu czynu przypisanego w wyroku skazującym (art. 413 § 2 pkt 1 KPK), zamieszczanie w opisie czynu wszystkich alternatywnych znamion wynikających z treści konkretnego przepisu, który wskazuje na możliwość popełnienia identycznie kwalifikowanego przestępstwa w różnych formach”.

W ocenie sądu w niniejszej sprawie mając na uwadze miejsca zadawanych ciosów i czas istniało narażenie na bezpośrednie niebezpieczeństwo uszkodzenia ciała określone w art. 157 § 1 k.k.

Pkt III wyroku

Oskarżony K. B. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona pozostających w zbiegu kumulatywnym przepisów art. 159 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. albowiem jednym zachowaniem wyczerpał znamiona obu przestępstw. Taka kwalifikacja prawna pozwala na oddanie pełni zawartości kryminalnej czynu i kontekstu sytuacyjnego zdarzenia.

Jak omówiono to powyżej uczestniczył on w bójce, którą sam zainicjował i w trakcie, której używał

noża, którym wielokrotnie ugodził J. B. (1) powodując u niego uszkodzenia ciała skutkujące chorobą realnie zagrażającą życiu. Mając na uwadze jak niebezpiecznym narzędziem jest nóż, godząc nim w ciało pokrzywdzonego w ocenie sądu musiał oskarżony, co najmniej przewidywać i godzić się na to, że jego działanie może wywołać skutek, o którym mowa w art. 156 § 1 k.k.

Pkt IV

Oskarżony K. B. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona art. 209 § 1a k.k.

Oskarżony K. B. (1) w okresie od 22 marca 2018 r. do 28 kwietnia 2019 roku uporczywie uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna N. B., narażając syna na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Dopiero w dniu 29 kwietnia 2019 roku dokonał wpłaty 400 zł na poczet alimentów. Co sąd uwzględnił określając czasokres przypisanego mu czynu, mając przy tym na uwadze, że zgodnie z ugodą sądową ma dokonywać wpłaty z góry do 10 każdego miesiąca.

Na uwadze należy mieć, że sytuacja materialna matki dziecka, z którą mieszka małoletni była w tym okresie ciężka.

Utrzymywała się ona wraz z dziećmi z zasiłków rodzinnych oraz zasiłków z Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w P.. Obecnie potrzeby rodziny w dużej mierze zaspakajane są przez partnera M. B. pracującego zarobkowo.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 29 stycznia 2019 roku, IV KS 35/18 „Zaspokajanie potrzeb życiowych uprawnionego przez osoby trzecie do tego niezobowiązane, a nawet współzobowiązane, nie wyłącza ustawowych znamion występku określonego w dawnym art. 209 KK, zaś obecnie w art. 209 § 1a KK.” (Legalis nr 1871069; zob. także powołane tam orzecznictwo).

Oskarżony miał możliwość podjęcia pracy zarobkowej wywiązywania się z obowiązku zapłaty rat alimentacyjnych, a mimo to tego nie uczynił. Działanie jego nacechowane jest uporczywością.

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.3. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.4. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. B. (1)	III	III	Sąd wziął pod uwagę w szczególności bardzo

P. B. (1)	IV	IV	<p>wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu skierowanego przeciwko zdrowiu, na co niewątpliwy wpływ ma charakter i rodzaj naruszonego dobra chronionego prawem, jakim jest właśnie zdrowie ludzkie, będące jedną z najwyższych wartości. Oczywiście więc jest, że jego społeczna szkodliwość była bardzo wysoka i miała nadrzędne znaczenie dla wymiaru orzeczonej kary. Uwzględniono również i także stopień i nasilenia agresji ze strony oskarżonego, fakt że był inicjatorem zajścia, szukał cały czas zwady, z łatwością sięgał po nóż. Uwzględniono również jako okoliczność obciążającą wielokrotną karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko zdrowiu, brak skruchy i refleksji w odniesieniu do popełnionego czynu. Istotnej okoliczności łagodzącej sąd się nie dopatrył. W ocenie Sądu tylko kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze spełni swoje cele wychowawcze tak jak i zapobiegawcze, w pełni czyniąc przy tym zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Jednocześnie kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego, uwzględniając jednak</p>
S. B. (1)	V	V	
	I	I	
	I	I	

społeczną szkodliwość przypisanego mu czynu. Kara w niższym wymiarze byłaby niewspółmierna, choćby z uwagi na rodzaj naruszonego dobra i skutki zdarzenia, a w wyższym wymiarze mogłaby przynieść skutek odwrotny do zamierzonego, bo bardziej demoralizujący, aniżeli resocjalizujący.

Sąd uznał, iż taka kara będzie odpowiednia do szkodliwości społecznej czynu i stopnia zawinięcia oraz wpłynie na oskarżonego wychowawczo i nakłoni go do postępowania zgodnego z prawem.

Należy zaznaczyć, iż przy wymiarze kary łącznej za zbiegające się przestępstwa Sąd ma prawo kierować się zasadą absorpcji, zmierzającą do orzeczenia kary łącznej w wysokości dolnej granicy kary określonej przepisami ustawy albo kumulacji, której zastosowanie prowadzi do orzeczenia kary łącznej w wysokości górnej granicy kary łącznej określonej w art. 86 § 1 k.k. Podzielić jednak należy pogląd, iż zasada absorpcji czy kumulacji przy wymiarze kary łącznej jako rozwiązania skrajne powinny być rozstrzygnięciami o charakterze wyjątkowym. W szczególności nie dopatrywał się Sąd podstaw

do ukształtowania kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie absorpcji, albowiem wobec sprawcy, w stosunku do którego zachodzi negatywna przesłanka prognostyczna, jaką jest popełnienie przez niego kilku przestępstw, należy wymierzać karę łączną surowszą od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej winna być zasada asperacji i na tej też zasadzie Sąd oparł wymiar kary łącznej pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie. W ocenie sądu kara ta spełnia wymogi tak w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej.

W ocenie sądu mając na uwadze młody wiek oskarżonego, jednokrotną karalność oskarżonego ze względów wychowawczych celowe było orzeczenie wobec niego kary ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnej pracy na cele społeczne. Kara ta czyni zadość postulatowi kary zasłużonej i sprawiedliwej, bo uwzględnia stopień winy oskarżonego i stopień szkodliwości społecznej przypisanego mu czyn, wyrażający się rodzajem i charakterem naruszonych dóbr prawnych, a jednocześnie w sposób prawidłowy

			<p>realizują cele, o jakich mowa w art. 53 § 1 i § 2 k.k.</p> <p>Przy wymiarze kary sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonego oraz stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, jak również opisane wyżej: sposób i okoliczności jego popełnienia. Zachowanie jego w zakresie nasilenia agresji odbiegało w znaczeniu pozytywnym od zachowania pozostałych uczestników. W ocenie sądu orzeczenie wobec niego kary ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnej pracy na cele społeczne spełni swoje cele wychowawcze tak jak i zapobiegawcze, w pełni czyniąc przy tym zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.</p>
4.	<i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. B. (1)	II	I	Zgodnie z art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zaliczono oskarżonym: P. B. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 1 maja 2019 roku,
S. B. (1)	VI	V	
K. B. (1)	VII		
K. B. (1)			

godz. 3.10 do dnia 2 maja 2019 r. godz. 14.00, a S. B. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 1 maja 2019 roku, godz. 3.30 do dnia 2 maja 2019 r. godz. 12.40, przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom ograniczenia wolności

Zgodnie z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono oskarżonemu K. B. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 1 maja 2019 roku, godz. 8.45 do dnia 27 czerwca 2019 roku, od dnia 17 grudnia 2019 roku, godz. 8,45 do dnia 16 marca 2020 roku;

Na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeczono od oskarżonego K. B. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. (1) nawiązkę w kwocie 5000 (pięć tysięcy) zł albowiem oskarżyciel posiłkowy złożył wniosek o zasądzenie takowej nawiązki. Przy określaniu jej wysokości sąd uwzględnił fakt, iż szkoda wyrządzona oskarżycielowi posiłkowemu powstała podczas bójki, w której sam uczestniczył i sam zdecydował się na starcie z oskarżonym K. B..

6. inne zagadnienia

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>VIII IX</p>	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądono od oskarżonego K. B. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. (1) kwotę 2280 (dwa tysiące osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W związku z tym, że oskarżyciel posiłkowy nie określił ich wysokości, określono je przyjmując minimalne stawki według zasad określonych w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. sąd zwolnił oskarżonych od zapłaty na rzecz</p>	

	<p>Skarbu Państwa kosztów sądowych, uznając że z uwagi na ich sytuację majątkową i rodzinną nie będą w stanie pokryć tych kosztów. Wszyscy oskarżeni nie posiadają majątku i są osobami bezrobotnymi.</p>	
5. 1Podpis		